

λαίταν υπῆρχον· ὁ Διμάχαιρος ὅστις διὰ δύο ξιφῶν ἐμάχετο· ὁ Ἀντιβάτης ὅστις ἐμάχετο ἔχων κεκαλυμένους τοὺς ὄφραλγούς διὰ τοῦ κράνους του· ὁ Ἐξαιδήριος ὅστις ἐπέβαινε γαλατικοῦ ὄφρατος· ὁ Ὀπλομάχος ὅστις ἔφερε πανοπλύν πλήρη· ὁ Σηραφόρος ὅστις δὲν ἔφερεν δπλού ἀλλο, ἢ βρόγχον δπώς στραγγαλίσῃ δι' αἵτου τὸν ἀντίπαλόν του· ὁ Μορμύλλων¹ φέρων γαλατικὴν πανοπλίαν· ὁ Δικτύ-² δόλος² ὅστις ἀσκεπήτη τὴν κεφαλήν, μόπλος, φέρων μόνον τρίαιναν καὶ δίκτυον ἀλίσσει, ἐπόλιτος πρός τὸν Σεκούτορα ωπλισμένον ὡς ἐν πολέμῳ, οἵττων κατ' αὐτοῦ τὸ δίκτυον καὶ κιτυπῶν αὐτὸν διὰ τὰς τρικίνης· ὁ Θρᾶξ μαχόμενος γυμνὸς καὶ ὀπλισμένος διὰ μαχαίρας καὶ μικρᾶς ἀσπίδος· ὁ Σαυνίτης καὶ ὁ Θηριομάχος οἵτινες ἐπάλαιοι κατὰ τῶν ἀγρίων θηρίων· πρός δὲ ἔβλεπε τις ἐκεῖ παντοῖα δπλα, πάντων τῶν τόπων, ποικίλης χρύσεως· εἰχον ἀθήσαι τὴν ἔννοιαν τοῦ θεάματος τούτου μέχρι τῶν ἀκροτάτων αὐτῆς ὁρίων.

Εἶναι ἀληθῶς ἀξιοσημείωτον να βλέπητες πᾶς τὰ ἔθιμα ταῦτα τῶν μονομάχων εἰσέδυσαν βαθέως καὶ ἡγεμόνησαν μετα τῶν ἡθῶν ὅλων τῶν λαῶν. Οὐ μόνον οἱ αὐτοκράτορες, οὐ μόνον ὁ λαὸς τῆς Ρώμης ὅχλος ἀργὸς καὶ ἀσθενής, συντεθειμένος ἐκ τῶν καθαρμάτων ὅλων τῶν φυλῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἑπαρχιῶν ἔθη, ὅλως διμφορα διὰ τὸ παρεκθάνει τῶν τὴν θρησκείαν, καὶ τὰ ἡθη των, ἀπαντα γενόμενα ρωμαϊκὰ ιεοθέτησαν τους μανομάχους. Ἡ Γαλατία, ἡ Ἰσπανία, ἡ Ἀφρική, ἡ Ανατολή, ἡ Ἑλλας αὐτή, ἥτις ἄγρι τοῦδε δὲν ἔγινωσκεν ἡ τους εὐγενεῖς ἀθλητὰς της, οἵτινες ἔτρεχον τὸν δρόμον των, ἔρριπτον τὸν δίσκον καὶ ἐπάλαιον σῶμα πρὸς σῶμα οὐχὶ ὅπως χύσωσιν αἷμα ἀλλ ὅπως ἰδεῖξωσι τὰ ἀποτελέσματα τῆς γυμναστικῆς ἐπὶ τῶν σιδηρῶν μυώνων των, ἀπάσαι τέλος αἱ ἐπαρχίαι ἔσχον τὰ ἀμφιθέατρά των. Οὐδεμία ἀρχαία πόλις ἔμεινε χωρίς να κτίση αὐτό, οὐδεμία νέα ἐκτίσετο ἄνευ τοῦ ἀναγκαίου τούτου ίδρυματος· φρίττει τις ἀν-

¹ Ἐλέγοντο οὕτω διότι τὸ κράνος τῶν ἔφερεν εἰκόνα μορμύλλου.

² Οἱ δὲ μονομάχοι οὗτοι τῷ ἀμφιθέατρῳ ἔχρωντο περιβλεπεῖν πειρώμενοι τὸν ὑπεναντίον.

λογιζόμενος πόσον ἡ ἀγρία αὕτη τοῦ ἀνθρώπου δριμὴ κατηγόρισκε τὴν ἀνθρωπίνην ζωήν. Ἡμέραν τινὰ ὁ Κλαύδιος, ἔδωκε πρὸς διασκέδασιν τοῦ λαοῦ ναυπιαχίαν ἐν τῇ λίμνῃ Λουκρινίδι ἐν ἡ δεκαενέχ χιλιάδες μονομάχων ἀπωλέσθησαν.

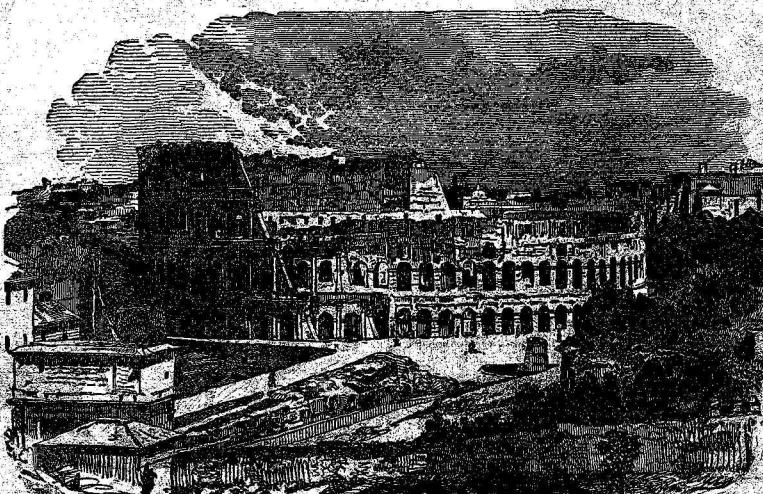
Τὸ ἔθιμον τῶν μονομάχων διήρεσεν ἐν Ρώμῃ ἐπὶ ἐπτὰ τουλάχιστον αἰῶνας· καὶ τοσαύτη ἦν ἡ διαφορὰ τῶν ἀρχαίων ὥστε τὸν λινέρων ὥστε, καθ' ὅλην ταύτην τὴν μαραχού περίοδον μόλις ὅλιγοι εὐγενεῖς ψυχαὶ ἐπιφρόνοι κατὰ τοῦ ἀπανθρώπου τοῦ θεαματος τούτου. Οἷς τούτου φυσικῶτερον ἔφαντο. Οἱ μονομάχοι οὗτοι εἴθεονται διερχόμενοι τῷ τούτοκρατορικού μετεπείνουν τὰ δπλα καὶ ανεκρύσσουν λινέρων, «Χαῖρε, Καῖσαρ· οἱ πορεύμενοι ἔχοντες εἰς θάνατον προσαγορεύουσι σοι!» καὶ ἐπορεύοντο εἰς τὸν θανάτον. Εν τούτοις καὶ μεταξὺ τῶν αὐτοκρατόρων τούτων ὑπῆρχεν ἀνδρες ἀγαθοί, σοφοί καὶ φιλόσοφοι Τίτοι, καὶ Τραϊανοί, καὶ Μάρκοι Αὐρήλιοι. Μεταξὺ τῶν βουλευτῶν ἐκείνων οἵτινες κατεῖχον τὰ πρῶτα ἐδάλια ὑπῆρχαν ἀνδρες φιλάνθρωποι καὶ ἀνεπτυγμένοι, διδαχθέντες τὴν γραμματικὰ καὶ τὴν αἱρότητα τῶν Ἑλλήνων. Πλήν!

ὅλοι ἔκραζον, ἐπιδοκρότουν ἐπεδοκίμαζον καὶ ἐδίψαν αἷμα· αἱ Ἐστιάδες αὐταί,

αἱ παρένοι αἱ ἀφερωμένοι εἰς τὴν θεάν τοῦ πυρὸς δὲν ἐδίσταζον ποσῶς μεθ' ὅλου τοῦ λαοῦ, νὰ ποιήσωσι τὸ σημεῖον τοῦ θεάματος εἰς τὸν αἰτούμενον χάριν ἡτημένον ἀναστρέψουσι τὸν ἀντίχειρα pollice verso. Οἱ χριστιανοὶ ἐκοπίζασι μεγάλως δπως καταργήθωσι τὰ θεάματα ταῦτα, ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχεν ἡ πολὺ ἀργά· καὶ οἴσως οὐδέποτε τελείως· ἡ εἰσβολὴ τῶν βαρβαρῶν δρούσα τὴν αὐτοκρατορίαν ἡδυνήθη μόνη νὰ ἔχαλειψῃ τὰ τελευταῖα ἔχη των. Καὶ ἐν τούτοις καὶ οἱ χριστιανοὶ αὗτοι κατῆλθον εἰς τὰ ἀμφιθέατρα· τὸ αἷμα των πολλάκις ἐν ταῖς ἐποχαῖς τῶν διωγμῶν ἔφευγε τὴν κονίστραν καὶ οἱ λαοὶ τῶν διεγερθεισῶν πόλεων συγχάκις ἀνέκραζον ἀμείλικτοι: Christians ad leones! — Τοὺς χριστιανοὺς εἰς τοὺς λέοντας! — Πλεῖστοι ὑπέστησαν τὸ μαρτύριον ἐν τῷ θρηγκῷ τοῦ Καλοσσαίου.

III

Τοῦ πρώτου αἰῶνος μ. χ. φθίνοντος δ Οὐεσπεσι-

Καλοσσαίου.